IV

(Retsakter vedtaget inden den 1. december 2009 i henhold til EF-traktaten, EU-traktaten og Euratomtraktaten)

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 28. oktober 2009

om støtte i henhold til artikel 99, stk. 2, litra a), (hvad angår landbrugssektoren) og artikel 124, stk. 1 og 2, (ændret) i Siciliens regionallov nr. 32 af 23. december 2000 om bestemmelser om gennemførelsen af det regionale driftsprogram 2000-2006 og ændrede betingelser i støtteordninger for foretagender (støttesag C 21/04 — ex N 590/B/01)

(meddelt under nummer K(2009) 8064)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(2010/155/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

efter at have opfordret de interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med nævnte artikel og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFORLØB

(1) Ved brev af 28. august 2001 (registreret den 29. august 2001) anmeldte Italiens faste repræsentation ved Den Europæiske Union Kommissionen, i henhold til artikel 88, stk. 3, i traktaten, bestemmelserne i artikel 99, 107, 110, 111, 112, 120, 122, 123 og 124 og artikel 135, stk. 3 og 4, i Siciliens regionallov nr. 32 af 23. december 2000 om gennemførelsesbestemmelser for det regionale driftsprogram 2000-2006 og ændrede betingelser i støtteordninger for foretagender (i det følgende benævnt »lov nr. 32/2000«).

(2) Ved brev af 17. maj 2002 (registreret den 21. maj 2002) og 10. oktober 2002 (registreret den 11. oktober 2002) meddelte Italiens faste repræsentation ved Den Europæiske Union Kommissionen de supplerende oplysninger, som de italienske myndigheder var blevet anmodet om ved brev af 24. oktober 2001 og 18. juli 2002.

(3) I brevet af 10. oktober 2002 fremkom de italienske myndigheder kun med supplerende oplysninger til den støtte, der omhandles i artikel 123 i lov nr. 32/2000, da der er tale om støtteforanstaltninger af uopsættelig karakter.

(4) Den omhandlede støtte i artikel 123 i lov nr. 32/2000 blev adskilt fra de øvrige påtænkte støtteforanstaltninger i de anmeldte artikler og blev erklæret forenelig med fællesmarkedet inden for rammerne af støttesag N 590/A/2001 ([1]).

(5) Eftersom de italienske myndigheders brev af 10. oktober 2002 kun vedrørte artikel 123 i nævnte regionallov, sendte Kommissionen ved brev af 11. februar 2003 de italienske myndigheder en rykkerskrivelse, hvori den anmodede de italienske myndigheder om at svare på de øvrige spørgsmål i brevet af 18. juli 2002.

(6) Ved brev af 5. marts 2003, der blev registreret den 6. marts 2003, sendte Italiens Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union Kommissionen de italienske myndigheders svar på spørgsmålene i brevet af 18. juli 2002.

(7) Efter gennemgangen af svaret anmodede Kommissionen ved brev af 2. maj 2003 de italienske myndigheder om supplerende oplysninger.

(8) Ved brev af 13. august 2003, der blev registreret den 18. august 2003, sendte Italiens Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union Kommissionen de italienske myndigheders svar på brevet af 2. maj 2003. I svaret meddelte de italienske myndigheder, at artikel 111 i lov nr. 32/2000 skulle trækkes tilbage og anmodede Kommissionen om at træffe en særskilt afgørelse om nogle af artiklerne i loven.

(9) Ved brev af 1. oktober 2003 forklarede Kommissionen de italienske myndigheder, at der ville blive truffet en afgørelse om hele støttesagen (N 590/B/2001) og anmodede de italienske myndigheder om præciseringer vedrørende en af artiklerne i lov nr. 32/2000.

([1]) Brev SG(2002) D/233133 af 18.12.2002.

(10) Ved brev af 7. januar 2004, der blev registreret den 14. januar 2004, sendte Italiens Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union Kommissionen de italienske myndigheders svar på brevet af 1. oktober 2003.

(11) Ved brev af 10. marts 2004 anmodede Kommissionen officielt de italienske myndigheder om de supplerende oplysninger, som der allerede var anmodet om under uformelle kontakter.

(12) Ved brev af 20. april 2004 (registreret den 21. april 2004) og 24. maj 2004 (registreret den 25. maj 2004) sendte de italienske myndigheder Kommissionen de supplerende oplysninger, der nævnes i betragtning 11.

(13) Ved brev af 21. juni 2004 [1] og 10. september 2004 (berigtigelse til nævnte brev, der var udfærdiget på grundlag af de bemærkninger, som de italienske myndigheder havde fremsat i et brev til Italiens Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union den 7. juli 2004 (registreret den 12. juli 2004)) [2] meddelte Kommissionen Italien, at den havde truffet afgørelse om ikke at gøre indsigelse med hensyn til artikel 107, 110 [3], 112, 120, 122 og 135 i lov nr. 32/2000 og om at indlede proceduren efter artikel 88, stk. 2, i traktaten, hvad angår støtte i medfør af lovens artikel 99, stk. 2, litra a), (hvad angår landbrugssektoren) og artikel 124, stk. 1 og 2 (for visse producentorganisationer) [4].

(14) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* [5]. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til den omhandlede støtte.

(15) Kommissionen har ikke modtaget nogen bemærkninger fra interesserede parter.

II. **BESKRIVELSE**

(16) Artikel 99, stk. 2, litra a), i lov nr. 32/2000 indeholder en bestemmelse om støtte til fordel for direkte og indirekte lånekonsortier (*consorzi fidi*) (med andre ord lånekonsortier og sammenslutninger heraf) til oprettelse af eller supplement til risikofonde for garantistillelse med henblik på at fremme, at de kan opnå finansiering fra kreditselskaber og -institutter, leasingselskaber, erhvervslånsafståelsesselskaber og banklignende foretagender [6].

(17) Denne støtte, som ikke kan kombineres med andre ordninger med lignende formål, finansieres med en del af den bevilling på 20 000 000 EUR, der er øremærket til alle de nævnte foranstaltninger i artikel 99, og ydes til lånekonsortier, der ansøger herom. Værdien må ikke overstige det beløb, som sammenlagt tegnes af konsortiedeltagerne og af konsortiernes støtteorganer.

(18) Formålet med garantierne er i snæver forstand at lette adgangen til kredit for støttemodtagerne (eftersom cirka 70 % af bedrifterne inden for landbrugssektoren på Sicilien er små, kan de ikke stille den nødvendige sikkerhed til dækning for lån eller opnå garanti). Garantierne er udformet således:

— bruttosubventionsækvivalenten beregnes efter den metode, der er anført i punkt 3.2, andet led, i Kommissionens meddelelse om anvendelsen af EF-traktatens artikel 87 og 88 angående statsstøtte i form af garantier [7]

— de må højst dække 80 % af lånet, jf. bestemmelserne i punkt 3.3 og 3.4 i meddelelsen

— de må kun ydes til transaktioner, hvis karakteristika (støtteintensitet, støttemodtagere og mål) er på linje med EF-rammebestemmelser for statsstøtte i landbrugssektoren [8], og til levedygtige, økonomisk velfunderede virksomheder i henhold til bestemmelserne i punkt 3.5 og 5.2 i ovennævnte meddelelse

— de må kun vedrøre lån, der bevilges i denne sammenhæng og i henhold til betingelserne for ordninger, der er godkendt af Kommissionen

— udbetalingen afhænger af, om der er indledt retslig forfølgning mod debitor i tilfælde af insolvens (konkurserklæring for det støttemodtagende foretagende, osv.)

— de kan også udnyttes af parter, der ikke er medlem af et konsortium (medlemskab af konsortier er åbent for alle aktører inden for landbrugssektoren uden restriktioner) [9].

[1] Brev SG-Greffe (2004) D/202440 af 21.6.2004.
[2] Brev SG-Greffe (2004) D/203974 af 10.9.2004.
[3] Beslutningen indeholder imidlertid henstillinger vedrørende denne artikel.
[4] Artikel 124 i lov nr. 32/2000 indeholdt også en støtteforanstaltning i stk. 3, men Kommissionen konstaterede, at det drejede sig om en national støtteforanstaltning, der udtrykkelig var tilladt på grundlag af en forordning om en fælles landbrugsordning og som derfor ikke længere skulle undersøges.
[5] EUT C 52 af 2.3.2005, s. 23.
[6] Bestemmelserne finder anvendelse for såvel landbrugssektoren som fiskerisektoren. Grunden til, at det kun er landbrugssektoren, der henvises til i beslutningen om indledningen af proceduren efter artikel 88, stk. 2, i traktaten og i denne afgørelse er, at Siciliens fiskeridepartement i det under punkt 12 nævnte brev af 24. maj 2005 meddelte, at der efterfølgende ville blive indgivet en særskilt anmeldelse for fiskerisektoren.
[7] EFT C 71 af 11.3.2000, s. 14.
[8] EFT C 232 af 12.8.2000, s. 17.
[9] Disse kriterier angives ikke i artikel 99, men anmeldtes i de supplerende oplysninger, som de italienske myndigheder fremkom med.

(19) Artikel 124, stk. 1 og 2, i lov nr. 32/2000 indeholder bestemmelser om igangsættelsesstøtte til producentorganisationer, der er anerkendt i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 af 18. maj 1972 om den fælles markedsordning for frugt og grønsager [1]. Støtten, som ydes i fem år, dækker det første år 100 % af sammenslutningens afholdte udgifter og falder i de efterfølgende år med 20 % hvert år, så den ligger på nul ved udløbet af perioden. Desuden kan der ikke ydes støtte efter det femte år eller efter, at organisationen har været anerkendt i syv år. Støtten finansieres med en del af den bevilling på 3 615 198 EUR, der afsættes til alle de omhandlede foranstaltninger i artikel 124.

(20) Ved brev af 13. august 2003 meddelte de italienske myndigheder, at de havde til hensigt at ændre loven for at bringe proceduren for støttetildeling i overensstemmelse med den procedure, der er fastlagt i forordning (EØF) nr. 1035/72. De påpegede også, at kun følgende organisationer ville være støtteberettigede:

— organisationen ASPROSUD di Messina (anerkendt den 13. marts 1992) for fjerde og femte år efter anerkendelsen (1995 og 1996)

— organisationen Sicilia Verde di Bagheria (anerkendt den 8. juli 1993) for tredje, fjerde og femte år efter anerkendelsen (1996, 1997 og 1998)

— organisationen AGRISUD di Vittoria (anerkendt den 15. november 1994) for andet, tredje, fjerde og femte år efter anerkendelsen (1996, 1997, 1998 og 1999)

— organisationen APRO FRUS di Capo d'Orlando (anerkendt den 23. november 1990) for fjerde og femte år efter anerkendelsen (1994-1995 og 1995-1996).

III. INDLEDNING AF PROCEDUREN EFTER EF-TRAKTATENS ARTIKEL 88, STK. 2

(21) Kommissionen indledte procedure i EF-traktatens artikel 88, stk. 2, hvad angår den støtte, der omhandles i artikel 99, stk. 2, litra a), og artikel 124, stk. 1 og 2, i lov nr. 32/2000 (hvad angår landbrugssektoren i det første tilfælde og organisationerne ASPROSUD, Sicilia Verde og APRO FRUS i det andet), eftersom den betvivlede, at støtten var forenelig med fællesmarkedet.

(22) Hvad angår støtte til landbrugssektoren i medfør af artikel 99, stk. 2, litra a), i lov nr. 32/2000 er selve forudsætningen for ydelse af garanti, at der foreligger et lån. I den fortegnelse over støtteordninger, hvortil der kan ydes garanti, og som de italienske myndigheder har fremsendt på anmodning af Kommissionen, fremgår nogle ordninger, der kun vanskeligt lader sig finansiere gennem lån (det er f.eks. vanskeligt at forestille sig, at støtte til dækning af forsikringspræmier inden for landbrugssektoren skulle gives i form af et lån).

(23) Et andet element, som fik Kommissionen til at tvivle på, at den nævnte støtte i artikel 99, stk. 2, litra a), i lov nr. 32/2000 er forenelig med fællesmarkedet, er muligheden for, at den kan ydes i kombination med anvendelsen af de foranstaltninger, der omhandles i lovens artikel 124, stk. 1 og 2. Kommissionen kunne ikke undgå at nære tvivl om støttens forenelighed, eftersom der også var forbehold vedrørende berettigelsen af den støtte, der omhandles i artikel 124, stk. 1 og 2.

(24) Endelig havde Kommissionen ikke oplysninger om, hvordan de italienske myndigheder ville kontrollere, at kombinationen af garantiens potentielle element af støtte og støtten til ordninger, hvortil nævnte garantier anvendtes, ikke førte til, at de tilladte støttesatser under de nævnte ordninger blev overskredet.

(25) Hvad angår støtten i henhold til artikel 124, stk. 1 og 2, i lov nr. 32/2000, havde de italienske myndigheder præciseret, at den udelukkende skulle anvendes til at betale udestående betalinger af støtte til de producentorganisationer, der er anerkendt i medfør af forordning (EØF) nr. 1035/72. Disse tilskud skulle allerede have været udbetalt, men det var ikke tilfældet, fordi EUGFL ikke havde garanteret finansiel dækning for de finansielle forpligtelser, der var indgået af Italien.

(26) De italienske myndigheder havde tilføjet, at støtten kunne modtages af ansøgere, der havde erhvervet ret til støtte før den 21. november 1996 (ikrafttrædelsesdatoen for Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager [2], som erstattede forordning (EØF) nr. 1035/72), og ikke fortabt denne ret.

(27) I forbindelse med undersøgelsen af sagen havde Kommissionen kunnet konstatere, at i medfør af artikel 53 i forordning (EF) nr. 2200/96 ville alle rettigheder, som producentorganisationerne havde erhvervet inden forordningens ikrafttrædelse, i henhold til artikel 14 og afsnit

[1] EFT L 118 af 20.5.1972, s. 1.

[2] EFT L 297 af 21.11.1996, s. 1.

IIa i forordning (EØF) nr. 1035/72, blive opretholdt indtil de ikke gjaldt længere. Kommissionen konstaterede også, at såfremt alle de fastsatte betingelser i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 1035/72 var opfyldt, ville national støtte, der var ydet i medfør af samme artikel, *ipso iure* være forenelig med reglerne vedrørende den fælles markedsordning for frugt og grøntsager og ikke skulle længere være genstand for yderligere undersøgelse i lyset af bestemmelserne om statsstøtte ([1]).

(28) På baggrund af disse overvejelser påtog de italienske myndigheder sig at ændre fremgangsmåden for ydelse af den planlagte støtte for at bringe dem i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1035/72 (se betragtning 19 og 20). Ud fra den liste over støttemodtagere, som de italienske myndigheder havde fremsendt, havde Kommissionen imidlertid kunnet konstatere, at hvad angår de sammenslutninger, der nævnes i betragtning 21, var den pågældende støtte blevet udbetalt længe efter, at fristen på syv år efter sammenslutningens anerkendelse var udløbet. Som følge heraf ville alle betingelserne i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 1035/72 ikke længere være opfyldt (eftersom en af betingelserne er, at støtten skal udbetales over fem år inden for de syv efterfølgende år efter anerkendelsen), og derfor skulle støtte undersøges i lyset af artikel 87 og 88 i traktaten.

(29) Ved undersøgelsen i lyset af artikel 87 og 88 i traktaten har Kommissionen konstateret, at eftersom forordning (EØF) nr. 1035/72 var ophævet ved forordning (EF) nr. 2200/96, ville ydelse af støtte på baggrund af en bestemmelse, der ikke længere eksisterede, til sammenslutninger, hvis rettigheder var ophørt (hvorved artikel 53 i forordning (EF) nr. 2200/96, som der henvises til i betragtning 27, ikke længere fandt anvendelse), have haft indflydelse på virkemåden af mekanismerne for den fælles markedsordning for frugt og grøntsager, der indførtes ved forordning (EF) nr. 2200/96. Kommissionen kan i kraft af punkt 3.2 i EF-rammebestemmelser for statsstøtte til landbrugssektoren under ingen omstændigheder godkende en støtteforanstaltning, der ikke er forenelig med de bestemmelser, der regulerer en fælles markedsordning, eller som hindrer denne i at fungere tilfredsstillende.

(30) Kommissionen havde derfor grund til at betvivle støttens forenelighed med fællesmarkedet.

(31) Tvivlen blev bestyrket af den kendsgerning, at støtte, som ydes under nævnte omstændigheder, ville udgøre støtte med tilbagevirkende kraft, hvilket der er udtrykkeligt forbud mod i punkt 3.6 i EF-rammebestemmelser for statsstøtte til landbrugssektoren, da den ikke indeholder det nødvendige incitament, som skal karakterisere en støtte inden for landbrugssektoren, bortset fra støtte af kompenserende karakter.

([1]) Denne fremgangsmåde var allerede blevet anvendt ved påtænkt støtte på nationalt plan til producentsammenslutninger i medfør af artikel 14 i Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 — jf. støttesag nr. N 157/02, afsluttet ved brev SG(2001) D/288558 af 16.5.2001.

(32) Endelig betvivlede Kommissionen også berettigelsen af argumentet om, at EUGFL ikke havde garanteret finansiel dækning af de forpligtelser, der var indgået i Italien, eftersom medfinansiering ved producentorganisationers oprettelse medfører automatisk godtgørelse fra EUGFL's side af en del af den støtte, der er godkendt inden for rammerne af den fælles markedsordning.

IV. **BEMÆRKNINGER FRA DE ITALIENSKE MYNDIGHEDER**

(33) Ved brev af 26. august 2004 (registreret 30. august 2004), 24. november 2004 (registreret 26. november 2004) og 26. oktober 2005 (registreret 28. oktober 2005) meddelte Italiens faste repræsentation ved Den Europæiske Union Kommissionen de italienske myndigheders svar på indledningen af proceduren efter artikel 88, stk. 2, i traktaten med hensyn til støtte i henhold til artikel 99, stk. 2, litra a), og artikel 124, stk. 1 og 2, i lov nr. 32/2000 (hvad angår landbrugssektoren i det første tilfælde og sammenslutningerne ASPROSUD, Sicilia Verde og APRO FRUS i det andet).

(34) Ved brev af 26. august 2004 sendte de italienske myndigheder følgende anmodninger og bemærkninger i forbindelse med støtte i henhold til artikel 99, stk. 2, litra a), i lov nr. 32/2000:

— de anmodede om, at nogle af de ordninger, der var nævnt på listen i betragtning 22, blev fjernet herfra, da de havde fastslået, at disse ordninger faktisk ikke kunne finansieres gennem lån

— de understregede, at for de ordninger, der stadig optrådte på førnævnte liste, ville garantien kun berøre den private del af investeringen, hvor ordningen allerede var blevet godkendt og finansieret, og hele det støtteberettigede beløb, hvor ordningen allerede var godkendt, men endnu ikke finansieret, men at uanset, hvilket tilfælde det drejede sig om, kunne garantiens bruttosubventionsækvivalent ikke overstige det maksimale støttebeløb, der var tilladt efter den pågældende ordning (der var en bestemmelse om kontrol af en stikprøve af mindst 5 % af de egenerklæringer, som støttemodtagerne var blevet anmodet om)

— de bekræftede, at ville fastsætte gennemførelsesbestemmelser for artikel 99, stk. 2, litra a), i lov nr. 32/2000, og at disse bestemmelser ville omfatte førnævnte liste.

(35) I samme brev fremkom de italienske myndigheder med følgende bemærkninger til den støtte, der nævnes i artikel 124, stk. 1 og 2, i lov nr. 32/2000, til de tre sammenslutninger, der nævnes under betragtning 21:

— de gjorde gældende at efter deres opfattelse burde det synspunkt, som Kommissionen havde indtaget i forbindelse med sag N 157/2000, også følges i den foreliggende sag, og at den påtænkte støtte til de tre sammenslutninger ikke skulle undersøges i lyset af artikel 87 og 88 i traktaten

— de henviste til bestemmelserne i artikel 53 i forordning (EF) nr. 2200/96, på baggrund af hvilke de rettigheder, som producentorganisationerne har erhvervet, opretholdes, indtil de bortfalder (og dermed indtil den endelige afvikling af lånet), for at understrege, at retten erhvervedes, når sammenslutningen indgav en anmodning i behørig form, og at i den foreliggende sag var alle anmodninger blevet indgivet inden udløbet af fristen på de syv år fra anerkendelsen, og at retten ikke kunne krænkes på grund af en forsinkelse hos de offentlige myndigheder generelt under arbejdet med at søge passende midler til udbetaling af støtten

— de bekræftede den ændring af lov nr. 32/2000, som nævnes under betragtning 20.

(36) Ved brev modtaget den 24. november 2004 fremsendte de italienske myndigheder en kopi af artikel 12 i regionallov nr. 15 af 5. november 2004 (i det følgende benævnt »lov nr. 15/2004«), som blandt andet ændrer artikel 99 og 124 i lov nr. 32/2000.

(37) Hvad angår artikel 99 i lov nr. 32/2000, øgede artikel 12, stk. 2 og 4, i lov nr. 15/2004 antallet af potentielle modtagere af de påtænkte foranstaltninger ved at omfatte foretagender, der ikke tilhører sammenslutninger, og som påtager sig den administrative byrde i form af udgifter forbundet med stillelse af garanti, og fastsatte, at for perioden 2000-2006 er det maksimumsbeløb, der er øremærket til de foranstaltninger, der er fastsat i artiklen, 20 mio. EUR.

(38) Hvad angår artikel 124 i lov nr. 32/2000, indførte artikel 12, stk. 8, i lov nr. 15/2004 et nyt stk. 2, hvorved proceduren for støttetildeling, som nævnes under betragtning 19, erstattes med regler, der er i tråd med artikel 14 i forordning (EØF) nr. 1035/72.

(39) Det nye stk. 2, som blev føjet til artikel 124 i lov nr. 32/2000 for at afløse det eksisterende stykke, som de italienske myndigheder påtog sig at ændre (se betragtning 20), er affattet således:

»I overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EØF) nr. 1035/72 er det maksimale støttebeløb, der kan ydes i første, andet, tredje, fjerde og femte år henholdsvis 5 %, 5 %, 4 %, 3 % og 2 % af værdien af den markedsførte produktion, som er omfattet af producentsammenslutningens aktiviteter. Støttebeløbet må under ingen omstændigheder overstige sammenslutningens reelle udgifter til oprettelse og drift. Der kan ikke ydes støtte til udgifter, som afholdes efter det femte år, og der kan ikke ydes støtte efter det syvende år efter anerkendelsen«.

(40) Ved brev modtaget den 26. oktober 2005 meddelte de italienske myndigheder, at artikel 99, stk. 2, litra a), i lov nr. 32/2000 var blevet ophævet ved artikel 23 i regionallov nr. 11 af 21. september 2005, og at de trak anmeldelsen heraf tilbage.

V. **VURDERING**

(41) Ifølge artikel 87, stk. 1, i traktaten er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

(42) De foranstaltninger, der er undersøgt i den foreliggende sag, opfylder denne definition, eftersom de med offentlige midler begunstiger produktionen af visse produkter (f.eks. frugt og grønt) og kan påvirke samhandelen på grund af den position, Italien indtager på de pågældende markeder (i 2005 producerede Italien 11,443 mio. tons frugt, heri undtaget citrusfrugter, og var dermed den største frugtproducent i EU).

(43) I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 87, stk. 2 og 3, i traktaten, kan visse foranstaltninger imidlertid undtagelsesvis betragtes som forenelige med fællesmarkedet.

(44) Med tanke på ovennævnte støtteforanstaltninger er den eneste mulige undtagelse den, som er fastlagt i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), ifølge hvilken støtte kan betragtes som forenelig med fællesmarkedet, hvis den har til formål at fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.

(45) Kommissionen bemærker først og fremmest, at artikel 99, stk. 2, litra a), i lov nr. 32/2000 blev ophævet uden at være anvendt (på grund af den opsættende virkning forbundet med indledningen af proceduren efter artikel 88, stk. 2, i traktaten), og at de italienske myndigheder har trukket den behørige anmeldelse tilbage. Derved overflødiggøres undersøgelsen af, hvorvidt undtagelsesbestemmelserne i artikel 87, stk. 3, litra c), i traktaten, finder anvendelse.

(46) Hvad angår støtte i medfør af artikel 124, stk. 1 og 2, i lov nr. 32/2000 konstaterer Kommissionen, at proceduren for støttetildeling er blevet bragt i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 3284/83 af 14. november 1983 om ændring af forordning (EØF) nr. 1035/72 om den fælles markedsordning for frugt og grønsager [1] ved hjælp af bestemmelserne i det nye stk. 2 i artikel 124 i lov nr. 32/2000, der er indført ved artikel 12 i lov nr. 15/2004.

(47) På tidspunktet for lovens vedtagelse blev støtte til producentorganisationer reguleret af forordning (EF) nr. 2200/96.

(48) Som anført under betragtning 27 fastsætter artikel 53 i forordning (EF) nr. 2200/96, at de rettigheder, som producentsammenslutningerne havde erhvervet inden forordningens ikrafttræden, i henhold til artikel 14 og afsnit IIa i forordning (EØF) nr. 1035/72, opretholdtes indtil de bortfaldt, når blot alle de fastsatte betingelser i artikel 14 var opfyldt.

(49) Bestemmelserne i det nye stk. 2 i artikel 124 i lov nr. 32/2000, der indførtes ved artikel 12 i lov nr. 15/2004, er i overensstemmelse med betingelserne i førnævnte artikel 14, og sikrer i praksis, at enhver producentorganisation, der ikke opfylder disse betingelser, udelukkes. Eftersom reglerne i forordning (EØF) nr. 1035/72 om statsstøtte kun fandt anvendelse med de restriktioner, som var fastsat af Rådet, og at forordningens artikel 14 indeholdt en umiddelbart gældende bestemmelse, som bemyndigede udbetaling af national støtte under forudsætning af, at visse betingelser var opfyldt, skal den pågældende nationale støtte ikke længere undersøges i lyset af de regler, der gælder vedrørende statsstøtte.

(50) Følgelig er den tvivl, som Kommissionen havde næret, da proceduren blev indledt, også blevet grundløs.

VI. **KONKLUSION**

(51) Eftersom artikel 99, stk. 2, litra a) i lov nr. 32/2000 er ophævet, behøver Kommissionen ikke udtale sig om, hvorvidt den i artiklen omhandlede støtte, er forenelig med fællesmarkedet. Den procedure, der blev indledt i forbindelse med disse bestemmelser, er derfor blevet overflødig og kan afsluttes.

(52) Eftersom artikel 124, stk. 2, i regionallov nr. 32/2000 i dens ændrede ordlyd i henhold til artikel 12 i lov nr. 15/2004 indebærer, at støtte til producentorganisationer bringes i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 1035/72, og at en sådan støtte følgelig automatisk anses for at være forenelig med reglerne om den fælles markedsordning og ikke længere skal undersøges på baggrund af bestemmelserne om statsstøtte, er den procedure, som indledtes i denne henseende, ikke længere nødvendig og kan også afsluttes. —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Proceduren i traktatens artikel 88, stk. 2, der blev indledt med hensyn til støtte i henhold til artikel 99, stk. 2, litra a), (hvad angår landbrugssektoren) i Siciliens regionallov nr. 32 af 23. december 2000, afsluttes, eftersom den er blevet overflødig, fordi Italien har trukket anmeldelsen tilbage.

Artikel 2

Proceduren i traktatens artikel 88, stk. 2, der blev indledt med hensyn til støtte i henhold til artikel 124, stk. 1 og 2, (ændret) i Siciliens regionallov nr. 32 af 23. december 2000, er blevet overflødig og afsluttes derfor.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. oktober 2009.

På Kommissionens vegne
Mariann FISCHER BOEL
Medlem af Kommissionen

[1] EFT L 325 af 22.11.1983, s. 1.